



Sairaajan hoito ja lopettaminen

SUOSITUKSIA JA LAINSÄÄDÄNNÖN VAATIMUKSIA

Eläintä tulee suojella kivulta, tuskalta ja kärsimykseltä.¹ Eläimen sairastuessa tai vahingoituessa sille on viipymättä annettava tai hankittava asianmukaista hoitoa. Sairas tai vahingoittunut eläin on tarvittaessa sijoitettava asianmukaiseen tilaan erilleen muista eläimistä.²

Sairaalle sialle järjestetään parhaat mahdolliset olosuhteet, jotta eläin toipuisi nopeasti. Eläimelle annetaan hoitoa aina, jos eläin on sairas, vahingoittunut tai sillä epäillään olevan kipuja.

Tarvittaessa sairas sika lääkitään ja kipu hoidetaan. Kipulääkitystä annetaan esimerkiksi myös kivuliaan porsimisen yhteydessä tai ennen kivuliasta toimenpidettä.

Sairaskarsina edistää toipumista

Eläimen toipumista edistetään siirtämällä se sellaisiin olosuhteisiin, että eläin voi käyttää kaiken energiansa toipumiseen. Sairas tai vahingoittunut eläin voidaan jättää muiden joukkoon ainoastaan, jos karsina on tilava ja hyvin kuivitettu, ryhmä on vakaa ja eläimellä on varmasti pääsy juomaan, syömään ja makaamaan häiriöttä.

Sikojen pitopaikassa on oltava sairaita, vahingoittuneita tai muusta syystä toisista sioista erotettuja sikoja varten tilaa vähintään 5 prosenttia sikojen pitopaikan kokonaiseläinmäärän tilantarpeesta.³

SUOSITUKSIA SAIRASKARSINALLE

- ▶ Kiinteä ja luistamaton (pitävä) lattia helpottaa eläimen liikkumista ja sairaskarsinan runsas kuivitus lisää mukavuutta sekä lämmittää eläintä.
- ▶ Lattian kiinteä osa on pehmeä, joko runsaasti kuivitettu tai kumimatolla varustettu. Karsinassa on lämmönlähde: lattialämmitys, lämpölamppu, runsas kuivitus tai katos.
- ▶ Tarvittaessa sialla on myös mahdollisuus viilentymiseen karsinassa, esim. pääsy ritilälle.
- ▶ Ruokailutilaa tulee olla runsaasti kaikille karsinassa oleville eläimille ja erityisesti veden tulee olla helposti sikojen saatavilla. Vesi ja ruokintapaikat sijoitetaan lähekkäin.
- ▶ Sairaskarsinassa eläimelle varattu pinta-ala on suurempi kuin tavanomaisessa karsinassa.

Siaan paino (kg)	Pinta-ala (m ² /sika)
< 25	0,5
25–40	0,8
40–95	1,2
95–110	1,4
> 110	1,5
emakot	2,8



1) Eläinsuojelulaki (247/1996)

2) Eläinsuojeluasetus (396/1996)

3) Valtioneuvoston asetus sikojen suojelusta (629/2012)

4) Euroopan unionin neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2009 eläinten suojelusta lopetuksen yhteydessä



Lopetuskyynnys

Sairauden tai vamman laadun niin edellyttäessä eläin on lopetettava tai teurastettava.²

Lääkityksen teho vaihtelee, mutta nyrkkisääntönä voidaan pitää, että eläimen tulisi osoittaa toipumisen merkkejä kolmen päivän sisällä. Jos merkkejä paranemisesta ei ole, tulee miettiä oliko valittu hoito oikea ja riittävän aikaisin aloitettu. Jos hoito on ollut oikea, mutta paranemista ei tapahdu, on eläin lopetettava.

Vastasyntyneen porsaan lopettaminen

Huonokuntoisten tai heikkojen porsaiden ensisijainen hoito on elinkyvyn parantaminen varmistamalla porsaiden ternimaidon ja nesteen saanti sekä lämpimänä pysyminen. Vastasyntyneet porsaas, joiden ei voida olettaa selviävän ensimmäisistä elinpäivistään, tulee lopettaa heti sen sijaan, että ne jätetään kuolemaan itsestään.

LOPETUSPÄÄTÖKSEN TEKEMISEN TUKENA VOI KÄYTTÄÄ ESIMERKIKSI SEURAAVIA MITTAREITA

- ▶ Porsas ei liiku eikä syö ▶ lopetus
- ▶ Porsaalla on synnynnäinen vika tai se on muuten vakavasti vaurioitunut ▶ lopetus
- ▶ Porsas liikkuu tai syö ▶ annetaan lämpöä, maitoa (nosto nisälle) ja tarvittaessa lisäenergiaa (esimerkiksi porsasboosteria), mahdollisesti siirto paremmalle emakolle ▶ jos ei paranemisen merkkejä vuorokaudessa ▶ lopetus
- ▶ Porsas on erittäin pienikokoinen muuhun pahnueeseen verrattuna ▶ lopetus
- ▶ Porsaan paino ei lisäännny ensimmäisen kolmen elinpäivän aikana, vaikka emakon maitotuotos on kunnossa; porsas on laiha ja karvainen ▶ lopetus
- ▶ Porsas ei varaa painoa jalalle, ontuu tai aristaa jalkaa ▶ kipulääkitys ja antibiootti (3 päivän ajan) ▶ jos ei paranemista ▶ lopetus
- ▶ Porsaalla on suuri tai kasvava tyrä ▶ lopetus

Alle viiden kilon painoisen porsaan saa lopettaa päähän annetulla lujalla ja tarkalla iskulla. Tätä isommat siat tulee lopettaa esimerkiksi ampumalla aivoihin tai tainnuttamalla pulttipistoolilla ja laskemalla tämän jälkeen veret.⁴

1) Eläinsuojelulaki (247/1996)

2) Eläinsuojeluasetus (396/1996)

3) Valtioneuvoston asetus sikojen suojelusta (629/2012)

4) Euroopan Unionin neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2009 eläinten suojelusta lopetuksen yhteydessä